

„EU SUNT CALCEA, ADEVĂRUL
ȘI VIAȚA. NIMENI NU VINE
LA TATAȘ DECĂT PRIN MINE”.
(IOAN 14, 6)

Periodic de spiritualitate și atitudine creștină ortodoxă, editat de Parohia Înălțarea Domnului, Târgu-Jiu, județul Gorj
Anul II, nr. 11, iulie, 2010

EDITORIAL

BUCURIA ÎNTĂLNIRII CU DOMNUL

Cât de minunat ești, Doamne! Te-am văzut împovărat cu păcatele mele, dar lumina feței Tale era neumbrită. Ochii Tăi adânceau o blândețe mângâietoare, înnobilită de limpezimea lacrimilor ce nu picurau niciodată, ca și când și-ar fi găsit acolo lăcaș veșnic. În transparența lor tainică descifram, la început mai greu, apoi tot mai deslușit, suferințe și nedreptăți nebănuite, rod al faptelor noastre.

„Feriți cei ce locuiesc în casa Ta, Doamne;
în vecii vecilor Te vor lăuda”. (Psalmi , 83, 4)

PISANIE

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh s-a ridicat această Sfântă și Dumnezeiască Biserică cu hramul „Înălțarea Domnului” la îndemnul vrednicului de pomenire, Nestor, Mitropolitul Olteniei (+2000). Lucrările la construcția Bisericii au avut loc între anii 1992-2002 în zilele păstoririi Prea Fericitului Părinte Teoctist Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, cu sprijinul bunilor creștini, al statului și cu truda și stăruința preotului Constantin Runcanu.

Biserica s-a sfințit azi, 15 decembrie 2002, de către Înalț Prea Sfințitul Părinte Teofan, Mitropolitul Olteniei, împreună cu Prea Sfințitul Gurie Strehăianul, Episcop-Vicar al Sfintei Arhiepiscopii a Craiovei și Prea Sfințitul Irineu Slătineanu, Arhiepiscop-Vicar al Sfintei Episcopii a Râmnicului, înconjurați de un ales sobor de preoți și diaconi, protoierul al Protoieriei Tg-Jiu fiind Preotul Vasile Vlădoiu.

Doamne, binecuvântează pre cei ce iubesc podoaba casei Tale!

Amin.

Constructor S.C. „Citex” S.A. 1992-2002

Brațele Tale nu coborau, ci erau în aceeași deschidere, semn al răstignirii și al îmbrățișării întregii omeniri.

Atunci mi s-a făcut teamă și rușine. Mi-era teamă că Te-am văzut și rușine că eram văzut în toată goliciunea păcatelor și a slăbiciunilor mele.

Dar mâinile Tale s-au aplecat asupra mea a binecuvântare și am simțit atingerea bucuriei.

Era atât de dulce și nu se compara cu nimic din ceea ce trăisem până atunci. Era o bucurie dureroasă și mângâietoare, o bucurie care îmi strângea întreaga ființă, fără să mă strâmtoreze, care mă copleșea, fără să mă micșoreze, care mă înălța și-mi aducea vindecare.

Tăcerea Ta nu era una omenească; ea nu trezea întrebări, ci te îndemna s-o ascuți. Era o tăcere albă ca diminețile ce-și aruncă negura nopții și se îmbracă în răsărit. În tăcerea Ta găseam cuvintele tuturor rugătorilor și cântarea îngerilor.

Și am vrut să învăț această tăcere și ardeam de nerăbdare să stau lângă Tine, să nu ne mai despărțim niciodată, să nu mai las păcatul să ne despartă.

Ușor, am simțit cum gândurile mele îmi conturau un alt chip. Era al meu și totuși... altfel – un chip nou – chipul peste care picurase bucuria întâlnirii cu Domnul.

Monica Sîrbu

CVPRINS:

Cuvânt la Duminica a VI-a după Rusalii – pag. 2

Sf. Voievod Ștefan cel Mare – pag. 3

Cuvânt la Duminica a VII-a după Rusalii – pag. 4

Cuvine-se cu adevărat... – pag. 4

Rugăciune către Sfântul Ilie – pag. 5

Troparul Cuv. Irodion – pag. 5

Privind la Golgota... – pag. 5

Cuvânt la Duminica a VIII-a după Rusalii – pag. 6

„Păhărelul cu nectar” – pagina copiilor – pag. 7

Câștigătorii concursului – pag. 7

Sf. Proroc Ilie Tesviteanu – pag. 8

Aluat – pag. 8

Sf. Serafim de Sarov – pag. 9

Sf. Maria Magdalena – pag. 9

Cuvânt la Duminica a IX-a după Rusalii – pag. 10

Adormirea Sfintei Ana – pag. 10

„Avortul – o inimă se oprește, alta se frânge” – pag. 11

Site-ul parohiei noastre – pag. 12

Grupul parohial de tineret – pag. 12

Din înțelepciunea Filocaliei – pag. 12

Cuvânt din Pateric – pag. 12

4 IULIE – DOMINICĂ – SF. ANDREI, ARHIEPISCOPUL GRETEL; EVO. MARTA – DOMINICA A VI-A DUPĂ RUSALI (VINDECAREA SLĂBĂNOGULUI DIN CAPERNAUM) – SF. EVO. MATEI 9, 1-8

„În vremea aceea, intrând în corabie, Iisus a trecut și a venit în cetatea Sa. Și iată, l-au adus un slăbănog zăcând pe pat. Și Iisus, văzând credința lor, a zis slăbănogului: Îndrăznește, fiule! Iertate sunt păcatele tale! Dar unii dintre cărturari ziceau în sine: Acesta hulește. Și Iisus, știind gândurile lor, le-a zis: Pentru ce cugetați rele în inimile voastre? Căci ce este mai lesne a zice: Iertate sunt păcatele tale! sau a zice: Scoală-te și umblă? Dar, ca să știți că putere are Fiul Omului pe pământ de a ierta păcatele, a zis slăbănogului: Scoală-te, ia-ți patul și mergi la casa ta. Și, sculându-se, s-a dus la casa sa. Iar mulțimile, văzând acestea, s-au înspăimântat și au slăvit pe Dumnezeu, Cel care dă oamenilor asemenea putere”.

Așa cum am văzut, în Sfânta Evanghelie de azi, ni se înfățișează un paralizic bolnav mai mult cu sufletul decât cu trupul, căruia Mântuitorul îi zice: „Îndrăznește, fiule. Iertate sunt păcatele tale.”, cuvinte care îi scandalizează pe farisei, ale căror gânduri le cunoaște Hristos și pe care-i muștră pentru răutatea lor, zicându-le că are puterea de a ierta păcatele!

Precum înțelegem în această Sfântă Evanghelie, Iisus ne dă trei dovezi despre dumnezeirea Sa:

I. iartă păcatele paralizicului.

II. descoperă gândurile ascunse ale cărturarilor și ale fariseilor.

III. vindecă numai cu cuvântul pe paralizic.

Minunea se petrece în Capernaum, unde gonise bolile din oameni, iar bucuria locuitorilor din Capernaum îi făcea să nădăjduiască într-un viitor mai bun, socotind că Mântuitorul este un făcător de minuni, un profet.

Mântuitorul însă era un sfânt, viața Sa nu arăta privirilor dușmănoase decât bunătate, curăție, lepădare de Sine, El fiind un doctor mai mare decât toți doctorii, predica Lui fiind mai puternică decât cele ale tuturor predicatorilor, iar profeția Lui era mai puternică decât a lui Moise, Ilie și Elisei. El era blând, bun, compătimitor către toți, dar mai ales către cei bolnavi și suferinzi.

Din gura Sa nu a ieșit niciodată un cuvânt aspru, jignitor către cei ce se căiau de păcatele lor, iar pe copii îi iubea precum mama lor, îi strângea în brațele Sale și îi săruta și-i binecuvânta.

În această atmosferă deosebită apar apropiații celui paralizat și-l înfățișează lui Iisus, care se afla în casa lui Petru, iar cei care îl purtau pe bolnav pe un pat au spart tavanul camerei unde Hristos le vorbea tuturor și au slobozit cu frânghii patul în care zăcea paralizicului cu toate membrele sale înțepenite, pat pe care îl așezară la picioarele Mântuitorului. Privind la suferința paralizicului, Iisus rostește cuvintele: „Îndrăznește, fiule. Iertate sunt păcatele tale”, iar în acea clipă toate greșelile paralizicului sunt iertate, iar sufletul lui îl simte curat! Vedem, fraților, că iertarea păcatelor este fapta principală din Evanghelia de azi.

Înțelegem și de data aceasta că suferințele noastre, bolile noastre sunt datorate păcatelor, al căror îndemn vine de la Satana, cel care a îndemnat pe Adam și pe Eva împotriva lui Dumnezeu, fapt prin care omenirea a devenit roaba lui Satan prin păcat, fiindcă păcatul este o insultă a lui Dumnezeu și numai Cel insultat are dreptul de a ierta păcatele.

Înțelegem, deci, că îndată ce cineva se îmbolnăvește, prima grijă este să-și ispitească sufletul, să caute să-l vindece mărturisind cu umilință păcatele, apoi și trupul, încrezându-se

în bunătatea lui Dumnezeu.

Privind la minunea din Sfânta Evanghelie de azi, suntem datori să știm că Domnul nostru Iisus Hristos este Dumnezeu și om în același timp; să ne închinăm Lui cu iubire și să-l mulțumim că a lăsat pe preoții Săi înzestrați cu această putere dumnezeiască de a ierta păcatele, preoți la care suntem datori să mergem și să mărturisim păcatele, pentru a primi puteri noi spre a birui pe Satana și a ajunge cu bine la fericirea cea veșnică. Amin.

Preot Constantin Runcanu, ctitor al Bisericii

Fondator: Biserica „Înălțarea Domnului”, Târgu-Jiu, str. Victoriei-Săvinești (zona Paralela 45).

Telefoane: 0723.523.449 sau 0745.400.586.

Redactori:

- Preot paroh Marius-Olivian Tănăsie
- Preot Il Gheorghe Ionașcu
- Preot Constantin Runcanu
- Monica Sîrbu
- Alexandru Ciciu
- Radu-Bogdan Buțu
- Cristian-Ioan Ghiran
- Ionela Neagoe
- La vinia Blîndu
- Tiberiu Grigoriu.

Colaboratori:

- Magdalena Szabo.

Redacția are dreptul luării deciziei de publicare și stabilirii da tei și formei de apariție, integrală sau parțială, după caz, a materialelor primite spre publicare.

*ІНТРУ АСЕАСТĂ 31 (2 ІВІЕ), РОМЕНІЕА СФАНТЪЛЫІ ВОІЕВОД ШТЕФАН ЦЕЛ МАРЕ***SFANTUL VOIEVOD ȘTEFAN CEL MARE****CUVÂNT DE PREAMĂRIRE**

„Minuat este Dumnezeu întru sfinții lui, Dumnezeul lui Israel; Însuși va da putere și întărire poporului Său”
(Psalmul LXVII, 36).

ІВІТЕ СІТІТОРЪЛЕ.

Sfântului ȘTEFAN CEL MARE AL MOLDOVEI, voievodul de neam mușatin, pentru tăria credinței sale în Hristos, pentru mulțimea faptelor sale creștinești, pentru măreția actelor sale de vitejie, de apărător al Bisericii strămoșești și al hotarelor patriei, poporul român de pretutindeni i-a înălțat în adâncul conștiinței sale un altar de preamărire cuvenită, un monument mai trainic decât orice granit. Prin acest monument nepieritor, încheșată din virtuțile strălucitului voievod, acesta este ridicat în cinstire și preaslăvire, este privit asemenea sfinților și așezat în rândurile binecredincioșilor apărători ai Bisericii și ocrotitori ai drepte credințe. Peste ani și veacuri el a fost și este în conștiința poporului asemeni Sfântului Împărat Constantin cel Mare, asemeni lui Justinian cel Mare.

Prin actul solemn al canonizării sale oficiale, Sfântul și îndreptătorul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române pronunță recunoașterea și mărturisirea sobornicească a faptului de conștiință istorică și creștină că poporul nostru a păstrat neîntrerupt vreme de cinci secole candela aprinsă la Putna, locul odihnei veșnice întru slavă a marelui Ștefan, i-a păstrat chipul - icoana, într-o lumină limpede și în toată strălucirea ei: „Un om minuat, un sfânt cum nu mai poate răsări altul, izvorul a toată vitejia, fântâna tuturor dreptăților, marea bunătăților”. Sfântul Ștefan cel Mare este și rămâne în istoria noastră simbolul voievodului creștin, neînfricatul apărător al credinței ortodoxe și al patriei sale, straja dâră în fața dușmanilor care amenințau sau cotopeau țara pustiind dintr-o zare sau alta, „sfânt și împărat al românimii”, al tuturor celor care „cuminecă” în această limbă, limba în care poporul nostru vreme de două milenii s-a bucurat, a plâns și s-a rugat.

În chipul marelui voievod Ștefan al Moldovei, neamul nostru din toate hotarele sale străvechi și-a recunoscut cea mai înaltă întrupare a propriilor însușiri și năzuințe, proiectându-le pe fundalul creștin și încă de atunci într-un orizont ecumenic. S-ar cuveni astfel ca însăși conștiința europeană să recunoască meritul său deosebit în apărarea creștinătății la porțile Orientului. A purtat un lung șir de războaie sub stindardul unei singure lupte, lupta pentru „Lege”, în înțeles spiritual, apărându-și neamul împotriva velleităților eterodoxe din jur, împotriva semilunei care primejduia întregul continent. Pentru acest lucru se cuvine, acum și mereu, să luăm aminte la îndemnul acelor străbuni care în scrierile lor subliniau adâncă povăț a cugetului, de a vedea în virtuțile de luptă răbdare și sfințenie, prin care a strălucit Voievodul Ștefan cel Mare, „pildă de îndreptare și sfințenie, de îndreptare celor vii”, nouă tuturor celor de astăzi și celor ce ne vor urma.

Minuat este Dumnezeu întru sfinții Lui!

Preaslăvitul Ștefan Vodă al Moldovei s-a născut din binecredincioșii creștini Bogdan Vodă, fiul lui Alexandru cel Bun, din neamul Mușatinilor, și din Doamna Oltea Maria, din neamul Basarabilor, care după uciderea mișelească a soțului său la Reușeni a îmbrăcat haine cernite, rugându-se neîncetat lui Dumnezeu pentru fericita odihnă în împărăția cerurilor a dreptcredinciosului voievod și pentru ca Atotputernicul să-și reverse harul și ocrotirea Sa asupra fiului Ștefan.

Ca vrednic vlăstar domnesc, Ștefan a primit o temeinică educație în spiritul cuvenit, cel al credinței străbune, al respectului datinilor și rânduielilor neamului și a fost instruit în mânuirea armelor epocii. Făcea parte din spița acelor «fericite odrasle» mușatine și basarabe, a avut așadar «rădăcini sfinte», dar a avut parte și de educatori buni, în vătând «Legea» de la aceștia; nu doar a primit-o, ci s-a întemeiat în ea, «cu încredere și încredințat fiind de al ei folos, au ținut-o».

Tradiția spune că viitorul voievod al Moldovei mergea încă de tânăr la cuviosul David Daniil Sihastru. Unele izvoare spun că erau rude mai îndepărtate, fapt ce ar explica și încrederea pe care o avea Ștefan în Sfântul Cuvios Daniil, de la care primise deopotrivă învățătură aleasă și cea mai înțeleaptă sfătuire duhovnicească. Mai presus de toate, însă, i-a fost arătată drept pildă virtutea virtuților, frica de Dumnezeu, cea care l-a călăuzit de-a lungul întregii vieți, până în cea din urmă clipă. După noaptea de groază de la Reușeni, rămas orfan de domnescul său părinte, înspăimântat și neajutorat a mers la pustnicul Daniil, singurul în stare să-i dea îmbărbătare și povăț înțeleaptă, credință tare în Dumnezeu și nădejde în zile mai bune. După un răstimp de pribegie peste hotarele Moldovei, la timpul cuvenit, cu ajutorul lui Dumnezeu a revenit în moșia strămoșească, iar după două confruntări de arme ocupă tronul domnesc de la Suceava în anul 1457. În drum spre cetatea de scaun, trecerea pe la Borzești copilariei sale i-a putut insufla puteri sufletești, nădejdi noi și hotărâre nestrămutată în slujirea țării și a credinței străbune. Înțeleptul mitropolit de atunci al Moldovei, Teoctist, l-a miruit în numele Celui Atotputernic, în fața norodului, «la Dreptate, pe Siret». Toți cei ce se aflau de față, înalți sfinți, clerici, târgoveți și oameni de rând, au strigat într-un glas: «Întru mulți ani de la Dumnezeu să domnești, Măria Ta!». Cu adevărat, îndelungați și binecuvântați ani, aproape jumătate de veac a cărmuit cu înțelepciune, dar și cu jertfe.

Minuat este Dumnezeu întru sfinții Lui! (...)

Proloagele pe iulie

MIME – DOMINICA – SF. MARE MUCENIȚĂ EUFIMIA: SF. OREA ÎMPĂRĂTEASA RUSIEI: CNO. LEON DIN MANDRA – DOMINICA A VI-A DUPĂ PASĂRI (VINDECAREA A DOI ORBI ȘI A UNUI MUT ÎN CAPERNAUM) – SF. CO. MATEI, 9, 27-35

„În vremea aceea, plecând Iisus de acolo, doi orbi se țineau după El strigând și zicând: Miluiește-ne pe noi, Fiul al lui David. După ce a intrat în casă, au venit la El orbii și Iisus i-a întrebat: Credeți că pot să fac Eu aceasta? Zis-au Lui: Da, Doamne! Atunci S-a atins de ochii lor, zicând: După credința voastră, fie vouă! Și s-au deschis ochii lor. Iar Iisus le-a poruncit cu asprime, zicând: Vedeti, nimeni să nu știe. Iar ei, ieșind, L-au vestit în tot ținutul acela. Și plecând ei, iată au adus la El un om mut, având demon. Și fiind scos demonul, mutul a grăit. Iar mulțimile se minunau zicând: Niciodată nu s-a arătat așa în Israel. Dar fariseii ziceau: Cu domnul demonilor scoate pe demoni. Și Iisus străbătea toate cetățile și satele, învățând în sinagogile lor, propovăduind Evanghelia împărăției și vindecând toată boala și toată neputința în popor.”

DE LA CUNOSCĂTORI LA MĂRTORI AI DOMNULUI HRISTOS

„Datori suntem noi cei tari să purtăm slăbiciunea celor neputincioși”. (Romani 15, 1)

Pericopa cu vindecările acestea minunate în orașul Capernaum din nordul Țării Sfinte, în provincia Galileea, ne aduce aminte de alte vindecări, precum și de învierea fiicei lui Iair, petrecută cu puțin timp înainte.

Dumnezeu a făcut firea omenească așa cum o cunoaștem, dar sunt și oameni care nu au toată întregimea trupului, iar Dumnezeu poate face minuni unde știe El, când știe El și cât știe El. Pe unii îi vindecă, iar pe alții îi ajută să poarte partea de greutate care le-a fost rânduită.

Fără inimă curată nu putem înțelege cele mai presus de noi, nu putem înțelege doar dacă zicem împreună cu psalmistul: „Cât de minunate sunt lucrurile Tale, Doamne, toate cu înțelepciune le-ai făcut.”

Părăsind casa lui Iair, Domnul este întâmpinat de cei doi orbi care strigau: „Miluiește-ne pe noi, Fiul lui David!” Fiica lui Iair dobândise viața, orbii doreau vederea. Mântuitorul cunoaște credința și evla via orbilor, dar pentru a ne arăta nouă cunoașterea lucrurilor cerești și pentru a le reda orbilor vederea lucrurilor pământești îi întreabă: „Credeți că pot Eu să fac aceasta?” Spune altădată psalmistul: „Crezut-am, pentru aceea am grăit.”, iar orbii astăzi: „Da, Doamne” și „Dreapta Domnului și-a arătat puterea” (a se vedea **Psalmi**, 117, 15-16: „Dreapta Domnului a făcut putere” – n.ed.).

Domnul a deschis ușile acelea încuiate de boala orbirii și minunata binefacere, bucuria cea peste măsură și luminarea sufletelor lor au făcut ca porunca Domnului de a ascunde minunea să fie neascultată.

Dumnezeu-Fiul venise nu pentru a deschide ochii trupеști, ci pe cei ai sufletului, ochi care primeau vederea prin predica evanghelică. De aceea, există o așa-numită corespondență între cele două vederi, cea a trupului și cea a sufletului. Orbii au văzut prin porunca Domnului, deci prin puterea cuvântului, noi putem vedea lumina prin lucrarea Domnului.

Din ascultători ai cuvântului devin acum vestitori ai puterii lui, „ducând vestea în tot pământul acela.” Minunile

au urmat una după alta, căci au adus la El un om mut și îndrăcit. Demonul îi legase și limba și auzul.

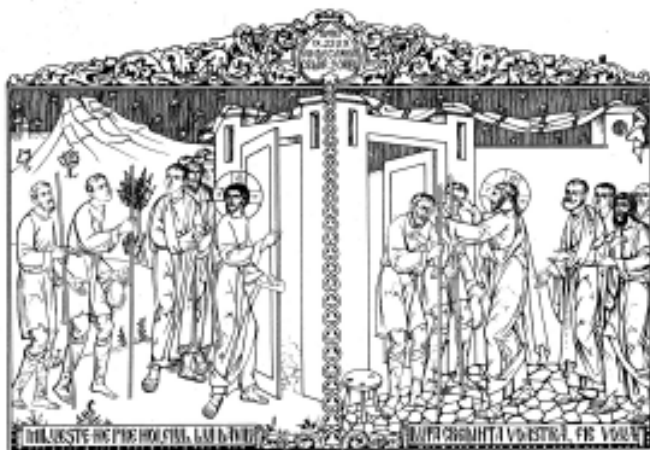
Aici ni se arată că toți cei ce fac voile diavolului sunt surzi și muți; surzi, pentru că nu aud cuvântul lui Dumnezeu, muți, pentru că nu grăiesc niciodată despre învățătura dreptății și a faptelor bune. Poporul se luminează acum de faptele mai presus de fire ale Domnului și recunoaște adevărul cum nu se arătase niciodată în Israel.

Mila Domnului se întinde acum deopotrivă la cei mulți și neînvățați, la cei puțini și slăviți, la cei mulți și lipsiți.

Pilda vindecărilor trebuie să ne ridice din starea de simpli ascultători la starea de împlinitori ai cuvântului Evanghelic, astfel dovedindu-ne calitatea de creștini, fii ai lui Dumnezeu, pilde de urmat pentru aproapele nostru.

Îndeosebi prin fapte ne vom bucura de înfierea dumnezeiască, iar prin roadele faptelor de pocăință să ne facem moștenitori ai slavei Împărăției lui Dumnezeu.

Preot Marius-Olivian Tănăsie

ĂXIONUL SĂU CUVINE-SE CU ADEVĂRAT...

Cuvine-se cu adevărat să te fericim, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și prea nevinovată și Maica Dumnezeului nostru.

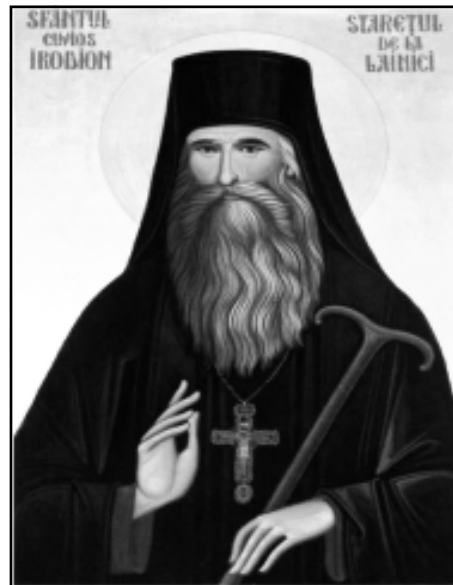
Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim!

PROPHEȚIA SF. CUV. IRODION, STAREȚUL DE LA MĂNĂȘTIREA LAİNICI

Întru tine părinte, cu osârdie s-a mântuit cel după chip; că luând crucea ai urmat lui Hristos; și lucrând ai învățat să nu se uite la trup, căci este trecător; ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta și cu îngerii împreună se bucură, preacuvioase părinte Irodion, duhul tău.

(<http://ascortarguiu.wordpress.com/sf-irodion/>)

Erată: în nr. trecut, am scris că moaștele Cuv. Irodion au fost descoperite pe 10 aprilie 2010. Nu este așa, ele au fost descoperite în chip minunat pe 10 aprilie 2009, de praznicul Sf. Calinic, al cărui duhovnic a fost Starețul de la Lainici, pe care Sf. Calinic Cernicanul îl numea „Luceafărul de la Lainici”.

PRIVIND LA GOLGOTA

Privind la Golgota, era în gândul meu un zvon de gloate.

Treceau pe drum, și-n urma lor preoți și demoni vin departe.

Veneau stăpânii în convoi și le auzeam pe cale pașii. Ș-am întrebat: aceștia cine-s? Iar Duhul mi-a răspuns: - Vrajmașii.

Priveam la Golgota în Duh și-mi era plin de taine gândul, vedeam un nour de bătrâni, văzduhul, cerul străbătându-l. Ei cercetau din semn în semn cum semplinea cuvântul vieții. Și-am întrebat: aceștia cine-s? Iar Duhul mi-a răspuns: - Profeții.

Priveam la Golgota, vedeam neguri din ce în ce mai grele, vedeam cum se strâng cei mulți din hăuri, din vâlcele, lovindu-se cu pumnii în piept. Plângeau trudiții la

răscruce. Și-am întrebat: aceștia cine-s? Sunt cei ce văd doar om și cruce.

Priveam la Golgota pătruns, iar peste oastea a tee, un chip sever cu pumnii strânși trecea prin aer o femeie. Loviți, striga mereu, loviți, că Sfânt e Domnul Împăratul! Și-am întrebat: aceasta cine-i? - E legea osândind păcatul.

Priveam la Golgota uimit, căci sus pe cruce plin de sânge murea Iisus. Și-n depărtări vedeam cum lanț de lanț se frânge. Iar niște regi zburau cântând, lăsându-și peste culmi ecoul. Și-am întrebat: Aceștia cine-s? - Sunt cei mari slăvind în cer Eroul.

Priveam la Golgota, dar vai! Deodată, printre stihii în vuiet, veni lângă Trupul lui Iisus, al doilea trup s-atârne-n cuie. Toți îngerii înmărmurind, Îl arătau prin nouri. Iată-L! Și-am întrebat: acesta cine-i?

Și mi-a răspuns tot cerul:

Tată!

Magdalena Szabo

RUGĂCIUNE CĂTRE SFÂNȚII ȘI STĂPÂNII AI LUI DUMNEZEU PROOROC IIE

Preamărite și prea minunate proorocule al lui Dumnezeu, Ilie, care ai luminat pe pământ cu viața ta îngerească, cu râvna ta fierbinte către Dumnezeu Atotțiitorul, cu semele și cu minunile tale, și cu marea lui Dumnezeu bunăvoință față de tine, fiind ridicat la cer cu trupul într-un car de foc; învrednicindu-te a vorbi cu Dumnezeu pe Muntele Taborului, în timpul schimbării Lui la față, acum sălășluind în locașurile raiului și stând în fața tronului Împăratului ceresc, auzi-ne pe noi păcătoșii și nevrednicii, care în ceasul acesta stăm în fața sfintei tale icoane, și cu umilință a lergăm către mijlocirea ta. Roagă-te pentru noi lui Dumnezeu, lubitorul de oameni, să ne dea nouă duhul pocăinței, al izbăvirii de păcate și cu atotputernicia Sa bunăvoință să ne ajute să ne depărtăm din calea păcatului, îndrumându-ne spre tot lucrul bun; ca să ne întărească în lupta împotriva poftelor și a patimilor noastre, sădind în inimile noastre duhul smereniei, al blândeții, duhul iubirii de aproapele nostru, al bunătății, al răbdării, al înțelepciunii, al râvnei pentru cuvântul lui Dumnezeu și al izbăvirii aproapelei. Nimicește prin rugăciunile tale, proorocule, năravurile cele rele ale lumii, ce întinează neamul creștinesc prin necinstirea credinței dreptslăvitoare, față de rânduielile Sfintei Biserici, a poruncilor Domnului, prin necinstirea părinților și a stăpânilor ce ne stăpânesc, aruncând astfel lumea în bezna necinstei, a

desfrâului și a pierzării.

Depărtează de la noi, preamărite proorocule, prin mijlocirea ta către Domnul, dreapta mânie a lui Dumnezeu; apără orașele, satele și țara noastră de secetă, de foamete, de furtuni năpraznice, de cutremur, de boli și răni aducătoare de moarte, de neînțelegeri între frați, de năvălirea asupra noastră a altor neamuri și de războiul cel dintre noi. Prin rugăciunile tale, preamărite, întărește poporul nostru bincredincios și ajută-l în toate faptele lui bune. Mijlocește, proorocule al lui Dumnezeu, păstoriiților noștri râvnă fierbinte către Dumnezeu, purtare de grijă pentru mântuirea sufletească a păstoriiților, înțelepciune în purtare și învățătură, cucernicie și tărie în ispite; judecătorilor dăruieste-le nepărtinire și lepădare de pofta câștigurilor, dreptate și milă față de cei obijduiți; tuturor cărmuitorilor purtare de grijă față de supuși, milă și dreaptă judecată, iar dreptcredincioșilor supunere și ascultare față de cărmuitori, cum și îndeplinirea cu sârguință a tuturor îndatoririlor lor; ca astfel, în pace și cucernicie, să petrecem veacul acesta. Să ne învrednicim de împărțirea bunătăților celor veșnice în Împărăția lui Dumnezeu și a Mântuitorului nostru Iisus Hristos, Căruia I se cuvine cinste și închinăciune, împreună cu Tatăl cel fără de început și cu Preasfântul Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

18 IULIE – DOMINICĂ – SF. MYCENIE GIMIZAN DE LA DYROSTOR SF. MYCENIE: IACHINT, PAVEL ȘI VALENTINA – DOMINICĂ A VIII-A DUPĂ RUSALI (A SFINȚILOR PĂRINȚI DE LA SINOVA: IV CEZMENE) – SF. EV. MATEI 14, 14-22 (ÎNMULȚIREA PÂNILOR) ȘI SFINȚILOR PĂRINȚI: IOAN 17, 1-13 (RUGĂCIUNEA LUI IISUS)

„Și ieșind, a văzut mulțime mare și I S-a făcut milă de ei și a vindecat pe bolnavii lor. Iar când s-a făcut seară, ucenicii au venit la El și I-au zis: locul este pustiu și vremea iată a trecut; deci, dă drumul mulțimilor ca să se ducă în sate, să-și cumpere mâncare. Iisus însă le-a răspuns: N-au trebuință să se ducă; dați-le voi să mănânce. Iar ei I-au zis: Nu avem aici decât cinci pâini și doi pești. Și El a zis: Aduceți-Mi-le aici. Și poruncind să se așeze mulțimile pe iarbă și luând cele cinci pâini și cei doi pești și privind la cer, a binecuvântat și, frângând, a dat ucenicilor pâinile, iar ucenicii mulțimilor. Și au mâncat toți și s-au săturat și au strâns rămășițele de fărâmituri, douăsprezece coșuri pline. Iar cei ce mâncaseră erau ca la cinci mii de bărbați, afară de femei și de copii. Și îndată Iisus a silit pe ucenici să intre în corabie și să treacă înaintea Lui, pe țarmul celălalt, până ce El va da drumul mulțimilor”.

– A SFINȚILOR PĂRINȚI –

„Acestea a vorbit Iisus și, ridicând ochii Săi la cer, a zis: Părinte, a venit ceasul! Preaslăv ește pe Fiul Tău, ca și Fiul să Te preaslăvească. Precum I-ai dat stăpânire peste tot trupul, ca să dea viață veșnică tuturor aceluia pe care Tu i-ai dat Lui. Și aceasta este viața veșnică: Să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Iisus Hristos pe Care L-ai trimis. Eu Te-am preaslăvit pe Tine pe pământ; lucrul pe care Mi l-ai dat să-l fac, l-am săvârșit. Și acum, preaslăvește-Mă Tu, Părinte, la Tine Însuși, cu slava pe care am avut-o la Tine, mai înainte de a fi lumea. Arătat-am numele Tău oamenilor pe care Mi i-ai dat Mie din lume. Ai Tăi erau și Mie Mi i-ai dat și cuvântul Tău l-au păzit. Acum au cunoscut că toate câte Mi-ai dat sunt de la Tine; pentru că cuvintele pe care Mi le-ai dat le-am dat lor, iar ei le-au primit și au cunoscut cu adevărat că de la Tine am ieșit, și au crezut că Tu M-ai trimis. Eu, pentru aceștia, Mă rog; nu pentru lume Mă rog, ci pentru cei pe care Mi i-ai dat, că ai Tăi sunt. Și toate ale Mele sunt ale Tale, și ale Tale sunt ale Mele și M-am preaslăvit întru ei. Și Eu nu mai sunt în lume, iar ei în lume sunt și Eu vin la Tine. Părinte Sfinte, păzește-i în numele Tău, în care Mi i-ai dat, ca să fie una precum suntem și Noi. Când eram cu ei în lume, Eu îi păzeam în numele Tău, pe cei ce Mi i-ai dat; și i-am păzit și n-a pierit nici unul dintre ei, decât fiul pierzării, ca să se împlinescă Scriptura. Iar acum, vin la Tine și acestea le grăiesc în lume, ca să fie deplină bucuria Mea în ei”.

DAȚI-LE VOI SĂ MÂNÂNCE!

Aceste cuvinte au fost rostite de Mântuitorul Hristos cu prilejul înmulțirii pâinilor și a peștilor în pustie. Ele scot în evidență datoria creștină de a hrăni spiritual și material pe toți cei ce flămânez și însetează după dreptate. Aflându-se lângă Marea Galileii, Mântuitorul Hristos vorbea unei mari mulțimi de bărbați, ca la cinci mii, femei și copii, fiind de față și ucenicii Săi, învățându-i și tămăduind pe bolnavii lor. Cuvântul Său a fost atât de fascinant, încât cei de față nu și-au dat seama că ziua trecuse și că seara era aproape, uitând de casă, de mâncare sau de orice altă preocupare. Sesizând într-un sfârșit că soarele cobora spre asfințit, ucenicii I-au zis: „locul este pustiu și vremea iată a trecut; deci, dă drumul mulțimilor ca să se ducă în sate, să-și cumpere mâncare”. Atunci Mântuitorul i-a surprins pe ucenici: „Nu trebuie să se ducă: dați-le voi să mănânce!”. I-a surprins, pentru că ei

nu aveau decât cinci pâini și doi pești, iar cei care trebuiau să mănânce numărau ca la „cinci mii de bărbați, afară de femei și copii”. Sfântul Evanghelist descrie minunea săvârșită: înmulțirea pâinilor și a peștilor, săturarea tuturor celor de față și strângerea celor douăsprezece coșuri cu firimituri, strânse de cei doisprezece Apostoli ca o mărturie a minunii.

Înmulțirea pâinilor are un sens mai profund, și anume sensul euharistic, anticipând, astfel, Sfânta și marea Taină a Euharistiei, a Împărtășaniei, unde în timpul Sf. Liturghii darurile de pâine și vin aduse de credincioși se prefac prin pogorârea Sf. Duh în timpul rostirii epiclezei, adică a rugăciunii de invocare (chemare) a Sf. Duh, în Trupul și Sângele Mântuitorului Hristos. Iar oamenii care văzuseră minunea pe care a făcut-o, ziceau: Acesta este într-adevăr Prorocul Care va să vină în lume... și doreau să-L facă rege! Dar El nu venise pentru a fi împărat pământesc. De aceea, S-a retras în munte, singur, întristat, pentru că cei de față, inclusiv ucenicii, au rămas doar la înțelesul material al minunii. Cu mâhnire le-a spus a doua zi: „Mă căutați nu pentru că ați văzut minuni, ci pentru că ați mâncat din pâini și v-ați săturat. Lucrați nu pentru mâncarea cea pieritoare, ci pentru mâncarea ce rămâne spre viața veșnică și pe care o va da vouă Fiul Omului, căci pe El L-a pecetluit Dumnezeu-Tatăl.” După care Mântuitorul va rosti cuvântarea, numită de exegeți: „Iisus – Pâinea vieții”, în care spune: „Eu sunt pâinea cea vie, care s-a pogorât din cer. Cine mănâncă din pâinea aceasta viu va fi în vechi. Iar pâinea pe care Eu o voi da pentru viața lumii este trupul Meu. Deci iudeii se certau între ei, zicând: Cum poate Acesta să ne dea trupul Lui să-l mâncăm? Și le-a zis Iisus: Adevărat, adevărat zic vouă, dacă nu veți mânca trupul Fiului Omului și nu veți bea sângele Lui, nu veți avea viață în voi. Cel ce mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu are viață veșnică, și Eu îl voi învia în ziua cea de apoi. Trupul este adevărată mâncare și sângele Meu, adevărată băutură. Cel ce mănâncă trupul Meu și bea sângele Meu rămâne întru Mine și Eu întru el.” (Ioan 6, 51-56). După cum, la înmulțirea pâinilor, Apostolii au fost cei care au împărțit hrana mulțimilor, tot așa după Înălțarea Domnului la Cer și după Pogorârea Duhului Sfânt, tot ei vor fi slujitorii care vor săvârși Sfânta Liturghie, împărțind hrana nemuririi: Sfânta Împărtășanie. De asemenea, ei vor da spre hrană, cuvântul evanghelic, împlinind astfel cuvântul „Nu numai cu pâine va trăi omul, ci cu tot cuvântul care iese din gura lui Dumnezeu” (Matei 4, 4). Apostolii vor rândui apoi preoți și episcopi prin cetăți, care vor împlini mai departe porunca împărțirii hranei duhovnicești: „Dați-le voi să mănânce!”. În sens mai larg, aceste cuvinte se referă și la actele de milostenie în favoarea a proapelui.

Preot Gheorghe Ionașcu

РЪНĂРЕЪЪЪ ЪЪ НЕСТАР

СА ИНВАТАМ ИМПРЕВНА!

РЪГĂЦИВНЕ ДЪРĂ МАСĂ

Mărire Ție, Doamne Sfinte,
Al omenirii Bun Părinte,
Că porți grijă, de azi pe mâine
S-avem întotdeauna pâine!...

Noi Te uităm adesea, Tată,
Dar Tu pe oameni niciodată,
Ci, câți trăiesc pe-a lumii laturi,
Cu pâinea Ta mereu îi saturi!

De-a pururea mărire Ție,
În nesfârșita veșnicie,
Că nici un azi și nici un mâine,
Tu nu lași lumea fără pâine!

СА НЕЪЪСАМ ИМПРЕВНА!

РĂСПУНСВРИ ДИН НУМĂРЪЪ ТРЕСУТ

Ghicitori

1. Candela.
2. Cele Șapte Sfinte Taine.
3. Doi călugări: Problema se rezolvă printr-o ecuație simplă. Notăm cu „x” vârsta călugărului tânăr din acest moment. Prin urmare, vârsta celui bătrân acum este 2x. În urmă cu 18 ani, vârsta celui tânăr era x-18, iar a celui bătrân 2x-18, acesta fiind pe atunci de 3 ori mai mare decât celălalt. Deci, avem ecuația: $3(x-18) = 2x-18$, de unde rezultă $x=36$.

Prin urmare, acum vârsta celui tânăr este 36, iar a celui bătrân 72 (de 2 ori mai mult). În urmă cu 18 ani, tânărul avea 18 ani, iar bătrânul 54 (de 3 ori mai mult)

CE ÎNSEAMNĂ NUMELE MEU?

ILIE – din ebraică: *Domnul este adevăratul Dumnezeu*, acest nume amintindu-ne cât de important este să ne păstrăm dreapta credință. Există în lume și oameni de alte credințe, iar acest lucru trebuie să ne îndemne în a le împărtăși și lor credința cea adevărată, cea creștină. De ce? Fiindcă noi, creștinii, credem în dragoste, în milă și iertare. Fiindcă doar cu aceste sentimente în gând și în inimă lumea aceasta poate deveni un loc mai bun. Și așa cum ne iubește Dumnezeu pe noi, toți, la fel trebuie să ne iubim și noi, unii pe alții. Așa cum spune și acest frumos nume, Dumnezeu nostru, Sfânta Treime, este singurul Dumnezeu adevărat: Atotțiitor, Atotputernic, Atoateiubitor, iar datorită noastră de creștini este să arătăm că avem dragoste, răbdare și înțelegere, nu doar cu vorbe, ci mai ales prin fapte. - „Dumnezeu este al tuturor.” – Sfântul Ioan Scărarul

Derivate: Lie, Ilieș, Iliuță, Eliade, Eliana ș.a.

Sfântul Proroc Ilie se bucură de mare cinste la poporul român. Sfântul Ilie este un mare proroc din secolul al IX-lea î.H., care a făcut multe și mari minuni datorită credinței sale profunde.

Atunci când țara se afla în secetă mare, Sfântul Ilie a înălțat rugăciuni până când altarul pregătit pentru jertfe s-a aprins singur, cu foc venit din cer, iar ploaia a început să cadă, ca o binecuvântare. Sfântul Ilie nu a murit ca orice om, ci, spre sfârșitul vieții, a fost ridicat la cer într-un car de foc.

A rămas pentru noi un exemplu de credință și încredere în Dumnezeu, Care totdeauna ascultă rugăciunile celui cu adevărat credincios: „Și a ascultat Domnul glasul lui Ilie”. – Sfânta Scriptură. Sărbătoarea Sfântului Ilie e pe 20 iulie.

CARTEA DE VIZITĂ

Într-un compartiment de tren călătoreau un călugăr și un mirean. Tot drumul au stat de vorbă, omul fiind încântat să afle multe lucruri interesante și folositoare de la părinte. La plecare, i-a cerut chiar să-i spună numele și mănăstirea unde viețuiește, căci i-ar face mare plăcere să-l viziteze din când în când și să mai stea de vorbă. Părintele i-a răspuns că îl așteaptă cu plăcere și i-a dat cartea sa de vizită. Omul a luat-o încântat, dar uitându-se pe ea a rămas dezamăgit, neînțelegând nimic.

- Părinte, asta e cartea dumneavoastră de vizită? Aici nu scrie nici

numele dvs., nici cel al mănăstirii măcar. Eu cum o să vă găsec?

- Ei, fiule, după cât am stat de vorbă tot drumul am văzut că ești băiat isteț. Pe cartea mea de vizită sunt scrise numele meu și numele mănăstirii mele, ca pe orice carte de vizită, doar că literele sunt amestecate. Cu puțină răbdare, vei așeza literele în altă ordine și vei descoperi tot ce îți trebuie ca să ne revedem.

- Așa mai merge, părinte!

- Păi, vezi?! Așa că te aștept în vizită la mănăstire.

Iată ce scria pe cartea de vizită a părintelui. Rămâne să descoperiți și voi cum se numește părintele și care este mănăstirea unde viețuiește.

Pelerinul IONAS
arde tamaie sfanta.

CONCURSUL DE PREMIII

РЕЗУЛТАТЕЛЕ КОНКУРСЪЪЪ

Câștigătoarea concursului din numărul trecut al revistei este: **Iancu Elena-Alexandra**.

Răspunsul corect era: mama. Premiul a constat în 4 cărți: Zoe Kanava – *Biblia pentru copii*, cu ilustrații; *Biserici construite din hârtie nr. 2*, cititorii pentru copii; Cristina Adriana Viț – *Bucurie și zâmbet*, carte de colorat și poezii pentru copii și o altă carte pentru copii numită *Sfântul Proroc Ilie*.

Pagină realizată de
Radu-Bogdan Buțu

20 IULIE = MARȚI = SF. MĂRINȚUL PROROC ILIE TESVITEANUL = SF. SV. SV. 4, 22-30

„Și toți îl încuviințau și se mirau de cuvintele harului, care ieșeau din gura Lui și ziceau: Nu este, oare, Acesta fiul lui Iosif? Și El le-a zis: Cu adevărat Îmi veți spune această pildă: Doctore, vindecă-te pe tine însuși! Câte am auzit că s-au făcut în Capernaum, fă și aici în patria Ta. Și le-a zis: Adevărat zic vouă că nici un proroc nu este bine primit în patria sa. Și adevărat vă spun că multe văduve erau în zilele lui Ilie, în Israel, când s-a închis cerul trei ani și șase luni, încât a fost foamete mare peste tot pământul. Și la niciuna dintre ele n-a fost trimis Ilie, decât la Sarepta Sidonului, la o femeie văduvă. Și mulți leproși erau în Israel în zilele prorocului Elisei, dar niciunul dintre ei nu s-a curățat, decât Neeman Sirianul. Și toți, în sinagogă, auzind acestea, s-au umplut de mânie. Și sculându-se, L-au scos afară din cetate și L-au dus pe sprânceana muntelui, pe care era zidită cetatea lor, ca să-L arunce în prăpastie; iar El, trecând prin mijlocul lor, S-a dus.”

SVIREA LA CER CU CĂRUȚA DE FOC, A SFÂNTULUI PROROC ILIE TESVITEANUL (895 î.Hr.)

Acesta era feciorul lui Sovac, preotul Legii vechi, locuind în cetatea Tesve, din Galaad, de dincolo de Iordan, de unde și numele Proorocului, Ilie Tesviteanul, și a trăit cu peste opt sute de ani înainte de întruparea Mântuitorului, pe vremea lui Ahab, regele evreilor.

Acest rege își luase de soție o prințesă feniciană, Isabela din Sidon, femeie de alt neam și închinătoare lui Baal, zeul fenicienilor. Și ea îndemna pe rege să părăsească vechea credință a iudeilor, în Dumnezeu cel adevărat, și să se închine lui Baal, nu numai el, ci să silească tot poporul să-l urmeze, întorcându-se la păgânăta te. Deci, regele, prețuind mai mult deșarta frumusețe a femeii, decât mântuirea sufletului său, a părăsit credința cea bună și îmbrățișând el însuși legea idolească, a dat poruncă, și mult ajutor, spre aducerea poporului credincios la închinarea idolilor, prigonind pe apărătorii dreptei credințe, ridicând capîști idolești, pretutindeni pe pământul lui Israel, și ținând în mare cinste pe preoții lui Baal.

I-a ridicat atunci, la chemarea Domnului, Ilie Proorocul și, venind la curtea regelui, îl muștra, prin cuvintele aspre, pentru rătăcirea lui. Dar văzând că nu poate aduce pe rege la calea cea dreaptă a credinței strămoșești, l-a vestit că se va abate asupra țării o foamete mare, care va ține trei ani și jumătate, ca pedeapsă pentru lepădarea lui de credință. Regele, căutând să-l omoare, Proorocul Domnului s-a ascuns, în cele din urmă, în Fenicia, unde mânia regelui nu-l mai putea atinge.

După trei ani și jumătate însă Proorocul s-a întors la curtea lui Ahab. Cu jertfa adusă pe muntele Carmel, Proorocul a dovedit că străvechea credință, pe care o apăra el, era credința cea adevărată. Poporul însuși, văzând minunata dovadă a Proorocului, a strigat: „Dumnezeul lui Ilie este Dumnezeu cel adevărat”. Și, prinzând pe slujitorii cei mincinoși ai lui Baal, i-a ucis, ca să nu mai înșele pe nimeni. Și foamea a încetat, printr-o ploaie binecuvântată, la rugăciunea Proorocului.

Marele Prooroc Ilie a săvârșit multe alte fapte minunate: A înviat pe fiul văduvei din Sarepta Sidonului, a văzut pe Dumnezeu, la muntele Horeb „în vânt subțire”, pe cât este cu puțință omului a-L vedea, a despărțit Iordanul, lovindu-l cu cojocul, trecând ca pe uscat, și a stat înaintea lui Hristos, la Schimbarea Lui la Față, pe Tabor. Iar, când s-au sfârșit zilele Proorocului Ilie, a fost ridicat la ceruri într-un vârtej de flăcări și într-un car de foc. Sfânta Scriptură și tradiția Bisericii ne spun că Sfântul Ilie va veni, iarăși, pe pământ, la sfârșitul veacurilor, ca Înainte mergător, la cea de a doua venire a lui Hristos, în slavă.

<http://www.ortodoxism.ro/proloagele/iulie/Proloage20Iul.shtml>

АЛЪАТ

Doamne, sfântul Tău cuvânt
Este, pe acest pământ,
Aluat pe care-l pui
În făina gândului

Și faci gândul să dospească
Dospitura cea cerească.
Tu, care toate le poți,
Pentru toate, pentru toți,

Pune-n mine aluat,
Să-l dospesc neîncetat
Și preasfântul Tău cuvânt
În covată să-l frământ.

Și-n cuptorul cel de foc
Al durerilor să-l coc
Și să fac sfinte prescuri,
Pentru cuminecături.

(Zorica Lațcu)

22 IULIE = POMENIREA SFINTELOR PURTĂTOARE DE MIR ȘI ÎNTOCMAL AI APOSTOLILOR, MARIA MAGDALENA

Această Marie, numită Magdalena, a fost ucenică și mironosiță a lui Hristos, cea dintâi și cea mai mare dintre toate ucenicele și purtătoarele de mir. Era din Galileea, din cetatea Magdala, de la hotarele Galileii cu Siria, de unde și numele ei de Magdalena.

Fiind bântuită de patimi și de necurate duhuri, ea ducea o viață de desfrâu și de ticăloșie. Auzind, însă, de Hristos și de puterea propovăduirii Lui, cea aducătoare de mântuire, pentru tot neamul omenesc, în sufletul ei s-a născut, ca o flacăară sfioasă, nădejdea că va fi izbăvită de Iisus. Deci, mergând la El, s-a învrednicit de milostivirea Lui și El a tămăduit-o de toată stricăciunea, luminându-i cugetul cu lumina unei vieți noi, din dumnezeiasca dragoste. Din clipa aceea, Maria s-a făcut ucenică și următoare a lui Hristos și, împreună cu alte sfinte femei, a slujit Domnul pe tot drumul greu al vieții Lui. O tradiție spune că Maria Magdalena ar fi o păcătoasă, care a uns cu mir picioarele Domnului, în casa lui Simon Leprosul, și că era una și aceeași persoană cu Maria, sora lui Lazăr. În clipa cea mai grea, a răstignirii, când Apostolii erau departe, Maria a rămas lângă crucea Mântuitorului ei și al nostru. Iar atunci când Sfântul trup al Domnului a fost așezat în mormânt, Maria Magdalena l-a uns

cu miresme, vărsând multe lacrimi. În sufletul ei ardea puternic dorința de a fi lângă Hristos, de a-l arăta, și după moarte, dragostea și recunoștința ei, credințioșia ei neclintită, împlinind toate datinile și rânduielile ce se făceau pe atunci morților. Cu nerăbdare a așteptat trecerea sâmbetei. Pentru multa ei credință, Maria Magdalena s-a învrednicit a fi cea dintâi care a primit de la Îngerul vestei Învierii Domnului. Și tot ea a fost cea dintâi ființă omenescă, care l-a văzut pe Hristos, după dumnezeiasca Lui Înviere din morți. Ea este cea dintâi vestitoare a Învierii și cel dintâi martor al deplinei noastre mântuirii prin Înviere.

După Înălțarea la cer a Domnului, Maria Magdalena a pornit alături de Sfinții Apostoli în lupta plină de primejdii pentru răspândirea credinței, semănând în suflete cuvântul dumnezeiesc, pe care-l auzise din însăși gura lui Hristos. O tradiție ne spune că în apostoleasca ei strădanie, Magdalena ar fi ajuns până la Roma, unde l-ar fi luminat și pe împăratul Tiberiu despre Domnul Iisus, iar în drumul ei de întoarcere de la Roma s-ar fi oprit la Efes, slujind Sfântului Apostol Ioan, în ostenele lui de răspânditor al cuvântului lui Dumnezeu. Și așa, nevoindu-se aici, a adormit în Domnul.

Proloagele pe luna iulie

AFLAREA MOAȘTELOR SFÂNTULUI SERAFIM DE SAROV = 19 IULIE

Moaștele Sf. Serafim de Sarov au fost descoperite în ziua de 3 iulie 1903. Zilele următoare a avut loc o mare procesiune la care au participat mai mult de 200.000 de persoane și familia regală a Rusiei. Sfântul a fost canonizat de Biserica Rusă în mod festiv la Sf. Liturghie din 19 iulie (1 august) 1903.

Acest mare mărturisitor al luminii Sfântului Duh s-a înălțat ca un astru deasupra pământului rusesc, la 19 iulie 1759, în epoca în care spiritul așa-numit „al Luminilor” invada Europa și Rusia, pregătind deja, din depărtare, timpurile întunecate ale ateismului și persecuției religioase.

Fiu al unor negustori cucernici din orașul Kursk, el a crescut în smerenie și dragoste față de Biserică și a avut parte la vârsta copilăriei de arătarea milei Maicii Domnului, care l-a vindecat în chip miraculos.

La 17 ani părăsi lumea, cu binecuvântarea mamei sale, și intră în Mănăstirea Sarov, unde a devenit repede un model de ascultare și virtuți monahale. Îndeplinea cu bucurie și zel toate sarcinile, chiar cele mai obositoare, pentru folosul fraților, postea pentru a înfrânge pornirile trupului și își păstra, ziua și noaptea, mintea ațintită la Dumnezeu, cu ajutorul rugăciunii lui Iisus.

După câțiva timp, el s-a îmbolnăvit foarte grav și, în ciuda durerilor, refuza ajutorul medicilor, cerând numai acel unic leac, care este potrivit celor ce au părăsit totul pentru Dumnezeu: Sfânta Împărăție. Când, crezându-se că va muri, i-a fost adusă merindea cea sfântă pentru calea din urmă, Preasfânta Maică îi apără, în mijlocul unei puternice lumini, însoțită de Sf. Apostoli Petru și Ioan Teologul. Arătându-i-l pe tânărul novice, ea le spuse: „Acesta este din neamul nostru!”. Puțin după aceasta, se însănătoși cu totul și construi o bolniță pe locul acelei apariții minunate.

La capătul a opt ani de ascultare ca frate în mănăstire, a fost tuns monah, primind numele Serafim („înfocat”, „arzător”), nume care îi spori și mai mult zelul în a urma pe acești slujitori ai Domnului, netrupești și arzând de dragoste

pentru El. Hirotonit diacon, el petrecea noaptea întregă în rugăciune, înaintea de a săvârși dumnezeiasca Liturghie. (...)

Ajuns la vârsta de 70 de ani, suferind cumplit de pe urma rănilor, dar neslăbind cu nimic în lucrarea sa, Sf. Serafim vorbea din ce în ce mai des despre apropiata sa moarte, cu bucurie și cu fața strălucind de lumină. La întâi ianuarie 1833, după ce s-a împărtășit, el s-a închinat la toate icoanele din biserică, aprinzând în fața fiecăreia o lumânare și i-a binecuvântat pe toți frații, zicându-le: „Lucrați pentru mântuirea voastră; vegheați! Cununile vă sunt pregătite”. Apoi, după ce merse să-și vadă mormântul dinainte pregătit, se închise în chilie și, îngenunchind și cântând imnele Învierii, își dădu duhul în mâinile lui Dumnezeu chiar în aceeași noapte.

Tot poporul din împrejurimi se strânse la înmormântarea sa. Și chiar și după moarte omul lui Dumnezeu a continuat să viziteze și să-și îmbărbăteze fiii duhovnicești prin numeroase apariții și vindecări minunate, astfel că evlavia poporului dreptcredincios nu a încetat să sporească, cu toate împotririile vrăjmașilor.

Lupta sa a fost încununată prin canonizarea care a avut loc la 19 iulie 1903, în prezența familiei imperiale, a numeroșilor ierarhi și a unei mulțimi de sute de mii de persoane, venite din toate părțile Rusiei. Aceasta a fost ultima manifestare a unității de suflet a poporului rus, înainte de marea încercare ce avea să fie. Moaștele sale, purtate atunci în procesiune, au făcut multe minuni. În 1926, bolșevicii le-au confiscat, vrând să le expună într-un muzeu al ateismului! Dar ele n-au ajuns niciodată în acel loc și se presupune că ar fi păstrate de un credincios pios, în așteptarea unor zile mai bune.

Sfintele moaște ale Sf. Serafim de Sarov au fost găsite la Sankt Petersburg, într-un depozit al unui muzeu, după anul 1990. Astăzi, moaștele Sf. Serafim se află la Diveevo (10 km de Sarov).

<http://logos.md/2008/08/01/aflarea-moastelor-sfantului-serafim-de-sarov-2/>

LUNA IVRIE ÎN 25 DE ZILE:

ADORMIREA SFINTEI ȘI DREPTEI ANA, MAMA PREACURATEI NĂSCĂTOARE DE DUMNEZEU

Sfânta Ana, după tradiția Bisericii, s-a făcut străbună Domnului nostru Iisus Hristos după trup și se trăgea din seminția lui Levi, fiică fiind a lui Natan preotul și a Mariei, femeia lui. Natan a păstorit cu puțin înainte de Irod cel Mare și a avut trei fete: Maria, Sovi și Ana. Și a măritat pe Ana, în ținutul Galileei, cu dreptul Ioachim. Și, ea a născut, prin rugăciune, pe Maria, Născătoarea de Dumnezeu.

Iar Sfânta și Dreapta Ana, a cărei adormire o prăznuim astăzi, după ce a născut pe Fecioara Maria, pe începătorea mântuirii noastre și Maica Domnului, și a dăruit-o pe ea să fie crescută la templu, ca pe un dar fără de prihană, a trăit cealaltă vreme a vieții sale cu postiri, cu rugăciuni și cu faceri de bine către cei lipsiți și așa s-a dus către Domnul.

<http://www.ortodoxism.ro/proloagele/iulie/Proloage25Iul.shtml>

25 IVRIE = DUMINICĂ = ADORMIREA SFINTEI ANA: CUNOȘTEREA OLIMPADAI ȘI SUPRAXIA – DUMINICĂ A IX-Ă DUPĂ RUSALI (UMBLAREA PE MARE – POTOLIREA FURTUNII) – Sf. Co. Matei 14, 22-34

„Și îndată Iisus a silit pe ucenici să intre în corabie și să treacă înaintea Lui, pe țărmul celălalt, până ce El va da drumul mulțimilor. Iar dând drumul mulțimilor, S-a suit în munte, ca să Se roage singur. Și, făcându-se seară, era singur acolo. Iar corabia era acum la multe stadii departe de pământ, fiind învăluită de valuri, căci vântul era împotriva. Iar la a patra strajă din noapte, a venit la ei Iisus, umblând pe mare. Văzându-L umblând pe mare, ucenicii s-au înspăimântat, zicând că e nălucă și de frică au strigat. Dar El le-a vorbit îndată, zicându-le: Îndrăzniți, Eu sunt; nu vă temeți! Iar Petru, răspunzând, a zis: Doamne, dacă ești Tu, poruncește să vin la Tine pe apă. El i-a zis: Vino. Iar Petru, coborându-se din corabie, a mers pe apă și a venit către Iisus. Dar văzând vântul, s-a temut și, începând să se scufunde, a strigat, zicând: Doamne, scapă-mă! Iar Iisus, întinzând îndată mâna, l-a apucat și a zis: Puțin credinciosule, pentru ce te-ai îndoit? Și suindu-se ei în corabie, s-a potolit vântul. Iar cei din corabie l s-au închinat, zicând: Cu adevărat, Tu ești Fiul lui Dumnezeu. Și, trecând dincolo, au venit în pământul Ghenizaretului.”

CÂND DOMNUL ESTE DE FAȚĂ

Minunată este pericopa duminicii acesteia, căci ne arată că Mântuitorul a umblat pe mare, așa cum umblau oamenii pe uscat.

După ce a săturat mulțimile în pustie, „ca la cinci mii de bărbați, afară de femei și copii” (Matei 14, 21), Domnul spre seară „îi silește” pe ucenici să treacă pe celălalt țărm al lacului, ca să ajungă fie în Betsaida, fie în Capernaum. Corabia se găsea la multe stadii de țărm (Matei 25, 20 și Ioan 6, 19), un stadiu având 185 de metri, când a fost învăluită de valuri. La straja a patra din noapte, Iisus a venit la ucenici, umblând pe mare.

A intervenit în furtună, în împrejurarea aceea zicând: „Îndrăzniți, Eu sunt; nu vă temeți!”

Acum a dorit să le încerce credința arătând că El îi izbăvește din orice primejdie și din orice nevoie. Știu de bună seamă Apostolii că Moise a despica Marea Roșie de-a dreapta și de-a stânga, știau că Iisus al lui Navi a întors înapoi curgerea Iordanului, dar ca cineva să umble pe ape era de neînțeles. Oare s-a sfiit marea de trupul cel dumnezeiesc și l-a purtat împotriva legilor firii sale?

Neînțelesul lucrurilor îl neliniștește pe Petru și pe ceilalți. Râvna duhului lui Petru a gonit din inimă toată frica, dar

neputința trupului a biruit-o. Umblă Petru pe mare și nu se teme, iar de vânt se teme. S-a temut, s-a îndoit, dar nu s-a întors, ci a strigat cu glas mare: „Doamne, mântuiește-mă!”

O alcătuire la sfintele slujbe ale Bisericii care spune: „Marea vieții, văzând-o înălțându-se de viforul ispitelor” ne face să strigăm tot printr-o cântare: „Scoate din stricăciune viața mea, mult Milostive!”

Când credința ne este mai mare decât cunoștința, atunci va fi sufletul nostru la „limanul cel bun”, în pace și liniște, mărturisind ca ucenicii că Domnul este cu adevărat Fiul lui Dumnezeu.

Astăzi nu „împuținarea” credinței este lucrul cel mai grav, ci lipsa credinței constituie izvorul tuturor relelor din lume. Astăzi lipsa credinței ne oferă o lume secularizată și lipsită de Dumnezeu.

Credința, măcar cât grăuntele de muștar, ne face să ne temem de ziua Judecării. Spune Sfântul Apostol Iacov: „Arată-mi credința ta din faptele tale”, căci credința cea rece se încălzește cu virtutea.

În situații-limită, Domnul ne este sprijin: „Apără, mântuiește și ne păzește, Dumnezeule, cu harul Tău.”, spune Biserica, liniștindu-ne pe noi, fiii Săi, care ne găsim păziți sub stăpânirea lui Dumnezeu și care înălțăm slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Amin.

Preot Marius-Olivian Tănăsie

„AVORTUL = O INIMĂ SE OPREȘTE, ALTA SE FRÂNGE”

Înainte de a ne da viață, Dumnezeu nu ne întrebă: Vrei să te naști? Cu toate acestea, El niciodată nu greșește când ia hotărârea de a mai crea un om unic și irepetabil. Doar noi, uneori, găsim pretexte pentru a ne așeza pe voinea Sale. Ca viitori părinți, spunem: „Nu putem, Doamne, să avem acest copil, căci suntem prea tineri, nu avem un venit stabil sau suficient de mare, nu ne-am terminat studiile, mai vrem să avem timp pentru distracții sau ce-o să zică lumea și așa mai departe. Și apoi, având conștiința adormită sau pur și simplu anesteziată, săvârșim păcatul cel mare: ne omorâm propriul copil în locul în care Dumnezeu a găsit de cuviință că este cel mai potrivit să dea viață și aceasta să se dezvolte – pântecul mamei.

Deși statisticile oficiale vorbesc de 7.259.596 de prunci avortați în perioada 1990-2008¹, numărul acestora este mai mare, căci numai Dumnezeu știe câți copii au fost uciși prin avort empiric² sau prin metode abortive³, greșit numite „anticoncepționale”⁴.

Numai cei ce au părinți care le-au ucis frății și/sau surioarele prin avort pot înțelege durerea pe care o simți când te gândești la frații tăi sau la surioarele tale, de care nu ai apucat să te bucuri. Dar câți dintre noi, astăzi, într-o societate a vitezei, mereu pe fugă, ne mai gândim la cei cărora li s-a refuzat dreptul la viață?!

Luna trecută, de 1 iunie a.c., Asociația Studenților Creștini Ortodocși Români (A.S.C.O.R.) filiala „Sfântul Irodion de la Lainici” Tg-Jiu, prin departamentele de Asistență socială, Cultură și Pelerinaje, în colaborare cu Liceul Teologic „Sfântul Nicodim” Târgu-Jiu, a organizat o serie de activități cu ocazia „Zilei copilului născut și nenăscut”.

Programul de 1 iunie a început la ora 19,00 la Facultatea de Științe Juridice din cadrul Universității „Constantin Brâncuși” din Tg-Jiu, odată cu conferința intitulată „Viața e un dar, bucuria sunt copiii!”, susținută de: Preot- profesor Ștefan Andronache, director adjunct al liceului mai sus menționat, Preot- protoierul Cosmin Bălan, Protoieria Tg-Jiu Nord, Preot- profesor Gheorghe Ionașcu (Biserica „Înălțarea Domnului” Tg-Jiu), îndrumător A.S.C.O.R. Tg-Jiu, Preot Ilarie Dovleac (Biserica „Sfântul Nicodim” Tg-Jiu), Preot Flavius-Nicolae Chivulescu (Biserica „Nașterea Maicii Domnului” Cornești, Gorj), îndrumător A.S.C.O.R. Tg-Jiu și Preot Alexandru Cornoiu (Biserica „Sfinții Apostoli Petru și Pavel” Tg-Jiu). Părinții au prezentat învățătura Bisericii Ortodoxe despre avort, contracepție sau planning familial. Tema nu a fost tratată doar din punct de vedere teologic, ci și din punct de vedere medical. S-a vorbit despre momentul începerii vieții⁵ și despre dezvoltarea ei în pântec. După ce s-a răspuns unor întrebări din public, sala fiind arhiplină, în special tineret, am vizionat cu toții filmul „Ultrasunete – o fereastră spre interior”. E adevărat că, uneori, o imagine spune mai mult decât 10.000 de cuvinte. Publicul a urmărit cu atenție filmul și mărturiile a două femei, una care a făcut avort și alta care nu a ales aceasta forma de suprimare a vieții, marturii care au pus multe fete și femei pe gânduri.

Dar toate acestea nu ar fi fost de ajuns pentru a schimba ceva în bine în comunitatea în care trăim. Căci știm că, fără Dumnezeu, nu putem face nimic⁶. Fără Dumnezeu și fără sfinții Săi, prin care El lucrează. Așadar,

după film, ne-am îndreptat spre Biserica „Sfinții Voievozi Mihail, Gavriil și Rafail” din centrul orașului, unde s-a săvârșit slujba Acatistului Sfântului Stelian, ocrotitorul copiilor.

Lăsându-se seara, după acatist, am ieșit în Piața Prefecturii, unde, în memoria copiilor nenăscuți care au fost avortați, am aprins o cruce de peste 500 de candelă, ca o încununare a programului nostru de 1 iunie. Cei prezenți sau simpli trecători au fost plăcut impresionați de acest frumos peisaj nocturn. Tot acum, am împărțit pliante *Provita*, alături de modele fetale⁷, cărți de rugăciune⁸, mata nii, cruciulițe, iconițe, calendare, fluturași, etc., am strâns donații sau am afișat mesaje pentru viață, precum: Iubim viața!; La 21 de zile, inima bate; 8 săptămâni, copilul aude vocea mamei; Avortul oprește o inimă care bate; **Avortul. O inimă se oprește, cealaltă se frânge**; DA vieții copilului nenăscut; Alege să dai viață!; Viața începe odată cu concepția.; În pântec e viață, nu „un ghem de celule”!

Spre ora 23,00 am încheiat programul nostru și întreg A.S.C.O.R.-ul Tg-Jiu s-a îndreptat spre casa fiecăruia, bucuroși, și cu nădejdea că, prin ce am făcut noi, am dat lui Dumnezeu posibilitatea de a lucra în inimile celor prezenți, astfel încât să spună DA vieții și NU AVORTULUI, de orice fel ar fi e⁹.

Să nu uităm că: „Cea mai mare bucurie a unei familii sunt copiii. Ei ne înfrumusețează și ne îmbogățesc viața. Să fim gata să ne jertfim pentru a ne învrednici de această bucurie.

Așadar, **ORICE copil care se naște este o reușită a vieții, o intenție divină împlinită, o garanție de încredere și optimism, este o ascensiune, o pace pentru conștiințe, un „AMIN!” plin de emoție creatoare, pe care mama și soțul ei îl rostesc voinei lui Dumnezeu!”**

Asociația Studenților Creștini Ortodocși Români (A.S.C.O.R.) filiala „Sfântul Irodion de la Lainici” Târgu-Jiu
Website: www.ascortarguiju.wordpress.com
E-mail: ascortarguiju@yahoo.com
Telefon: 0727.781.691.

¹ Statistică realizată de Asociația Provita București (www.provitabucuresti.ro) după datele oficiale ale Ministerului Sănătății și ale Johnston’s archive.

² Avortul provocat empiric este întreruperea cursului normal al sarcinii prin orice mijloace în afara condițiilor admise medical sau de lege.

³ Câteva exemple: pilula RU 486, steriletul, pilulele anticoncepționale, etc.

⁴ Chiar dacă sunt folosite, fecundarea poate avea loc, iar pruncii sunt omorâți în primele zile ale vieții lor – efectul de avort timpuriu.

⁵ Viața începe odată cu concepția.

⁶ „Fără Mine nu puteți face nimic.” – Ioan 15, 5.

⁷ <http://www.provita.targuiju.ro/archives/1064>.

⁸ Acatist de pocăință, Acatist de pocăință pentru pruncii avortați.

⁹ Chirurgical, hormonal, medicamentos, mecanic sau empiric.

SITE-UL PAROHIEI NOASTRE

Începând cu luna iunie 2010, s-a lansat site-ul oficial al Bisericii noastre.

Ne găsiți la adresa web:

www.bisericainaltaredomnuluiitgjiu.wordpress.com.

Iată prima pagină:

PĂCE CELOR CE VIN! BUCURIE CELOR CE RĂMÂN! BINECVĂNTĂRE CELOR CE PLEACĂ!

Bun venit pe site-ul parohiei „Înălțarea Domnului” din Târgu-Jiu, protopopiatul Tg-Jiu Sud, jud. Gorj, România.

Dar să vă facem o scurtă prezentare a site-ului. Acesta are 16 pagini, după cum urmează:

- **Acasă**
- **Despre**
- **Biserica** - Pagină dedicată Bisericii „Înălțarea Domnului” Tg-Jiu, unde am postat și poze din interiorul și exteriorul Bisericii.
- **Preoți slujitori**
- **Program slujbe**
- **Ca tehetica** - Pagină dedicată predicilor și altor cuvinte și învățăături de folos trupului și sufletului creștinului ortodox și nu numai.
- **Suflete și Cuvânt** - Pagină dedicată rubricii „**Vizita torul întreabă, Părintele vă răspunde...**”. Dacă aveți nelămuriri referitoare la subiecte privind credința ortodoxă, în măsura posibilităților și a priceperii noastre, vă vom răspunde. Dacă nu reușim, ne vom documenta și vă vom răspunde ulterior, dar nu vă vom lăsa fără un răspuns. Părintelui Gheorghe Ionașcu îi puteți scrie pe adresa: ionascugheorghe@gmail.com.
- **Biblioteca** - Pagină dedicată bibliotecii Bisericii noastre. Adresa: Biserica „Înălțarea Domnului”, Târgu-Jiu, str. Victoriei-Săvinești, zona Paralela 45. Telefon: Preot paroh Marius-Olivian Tănăsie – 0723.523.449. Pentru a împrumuta cărți, este necesar să aveți la dumneavoastră un act de identitate. **Notă:** Pot împrumuta cărți DOAR enoriașii parohiei noastre, din motive obiective.
- **Copii** - Pagină dedicată programului de catehizare pentru copiii din clasele I-IV „**Hristos împărtășit copiilor**” desfășurat în parohia noastră începând cu anul 2007.
- **Tineret** - Pagină dedicată Grupului Parohial de Tineret „Înălțarea Domnului” al parohiei, program de voluntariat pentru adolescenți și tineri între 14 și 29 de ani. **Oricine este binevenit!**

Așteptăm să ne vizitați!

- **Revistă** - Pagină dedicată periodicului lunar al parohiei, „**Calea Înălțării**”, fondat în august 2009. Primul număr a apărut în septembrie 2009. Până în prezent, s-au editat 10 numere, cel mai recent fiind cel pe iunie 2010. Puteți citi/downloada oricare dintre numere (de) aici.
 - **Avizier** - Pagină dedicată avizierului electronic al parohiei.
 - **CONTACT**
Da tele noastre de contact sunt:
Biserica „Înălțarea Domnului”, Târgu-Jiu, str. Victoriei-Săvinești (zona Paralela 45).
 - **Preoți slujitori:**
 - Preot paroh Marius-Olivian Tănăsie 0723.523.449.
 - Preot II Gheorghe Ionașcu 0745.400.586.
 - E-mail:
ADMINISTRATOR SITE: ultimulvistor@yahoo.com.
 - **Notă:** Așteptăm părerea dvs. despre acest site la adresa de e-mail de mai sus.
Ne puteți trimite și sugestii de îmbunătățire a lui. Vă mulțumim!
 - **Sprijin financiar**
 - **Viața în parohie** – informații despre ce se întâmplă în parohia noastră.
 - **Rugăciune** - Pagină dedicată rugăciunii.
- Acestea fiind zise, așteptăm să ne vizitați și nădăjduim ca vizita să vă fie cu folos sufletesc!

Administratori website

CVĂNT DIN PATERIC

A zis avva Pimen: dacă greșește o mulțime și tăgăduiește, zicând „n-am greșit”, nu-l muștra. Dacă nu, îi curmi însuflețirea. Dacă-i spui „nu te descuraja, frate, ci păzește-te de acum încolo”, îi trezești sufletul spre pocăință. (Avva Pimen) – www.pateric.ro

DIN ÎNTEBERCIVNEA ГИКОСАБИЕ

„Fă bine celui ce te nedreptățește și-ți vei face prieten pe Dumnezeu. Nu grăi de rău pe vrăjmașul tău către nimeni. Deprinde-te cu dragostea, cu neprihănirea, cu răbdarea, cu înfrânarea și cu cele asemenea. Căci aceasta este cunoștința de Dumnezeu: să-i urmezi Lui cu smerită cugetare și prin unele ca acestea. Iar lucrarea aceasta nu este a celor de rând, ci a sufletului care are minte.” (Sf. Antonie cel Mare – *Filocalia* vol. I)

ÎNȚĂLȚĂRII ALE GRUPULUI PAROHIAL DE TINERET „ÎNĂLȚAREA DOMNULUI”

Duminică, 4 iulie, ora 18,00: film „Sfinții Epictet și Astion” partea a II-a sau Studiu biblic: Ev. după Matei, cap. 4.

11 iulie: Discuții pe tema: Despre școală și facultate.

18 iulie: Rugăciune - Acatistul Sf. Ilie.

25 iulie: Vizionare de film: „Babysteps”, urmată de discuții sau Împreună-lectură (Părintele Cleopa Ilie sau Părintele Paisie Aghioritul). **INFO: 0727.78.16.91**

Periodic gratuit cu apariție lunară, în tiraj de 150 exemplare